

Sygn. akt III U 213/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2013r. w Suwałkach

sprawy **M. K. i Nadleśnictwa (...)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

przy udziale zainteresowanych Z. A., A. B., E. B., M. B., U. K., B. K., Ł. M., J. M., I. M. i J. F.

o ustalenie podstawy wymiaru składek od świadczeń okolicznościowych

w związku z odwołaniem M. K. i Nadleśnictwa (...)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 29 stycznia 2013 r. znak: (...)

oddala odwołania.

Sygn. akt III U 213/13

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 29.01.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., wskazując na art. 83 ust. 1 pkt 3, w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585) oraz art. 81 ust. 1, 5 i 6 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.) stwierdził wysokość podstawy wymiaru składek za kwiecień 2009r. **Z. A.** (decyzja nr (...)), **J. M.** (decyzja nr (...)), **I. M.** (decyzja nr (...)), **J. F.** (decyzja nr (...)) **A. B.** (decyzja nr (...)), **E. B.** (decyzja nr (...)), **M. B.** (decyzja nr (...)), **B. K.** (decyzja nr (...)), **U. J.** (decyzja nr (...)), **M. K.** (decyzja nr (...)) i **Ł. M.** (decyzja nr (...)) zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych u płatnika składek – Nadleśnictwa (...) w P., jako pracownicy. Wszystkie decyzje posiadały identyczne uzasadnienie, gdyż związane były z wynikami kontroli, jaką ZUS przeprowadził u płatnika składek w okresie od 16.10.2012r. do 06.11.2012r. Na jej podstawie ustalił, iż płatnik składek w kwietniu 2009r. nie złożył raportów imiennych ZUS RCA i nie uwzględnił w deklaracji rozliczeniowej w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, wypłat w wysokościach po 300zł na rzecz każdej z pracownic. Wypłaty nastąpiły z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych z okazji Dnia Kobiet. Świadczenia

wypłacono w jednakowych wysokościach i dotyczyły wyłącznie zatrudnionych w tym okresie kobiet. Pracownice nie składały wniosków o wypłaty, ani nie składały oświadczeń o dochodach.

Odwołania od wszystkich decyzji złożyło Nadleśnictwo (...) w P.. Domagało się ich zmiany i stwierdzenia, że wypłacone pracownikom kwoty, z Zakładowego Funduszu Świadczeń Pracowniczych z okazji Dnia Kobiet bez zastosowania kryterium socjalnego, nie stawiały podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne. Wniosło również o łączne rozpoznanie wszystkich odwołań, gdyż oparte są one na tym samym stanie faktycznym i prawnym. Nadleśnictwo nie podzieliło ustaleń organu rentowego i wskazało, iż wypłacone świadczenia nie były świadczeniami ulgowymi i pracownice nie składały wniosków o te świadczenia. Kwoty po 300zł zostały przyznane na wniosek Komisji Socjalnej, która uwzględniła w tym względzie wniosek zakładowej organizacji związkowej o zorganizowanie Dnia Kobiet. Zgodnie z preliminarzem wydatków z ZFŚP na 2009r. zostało zorganizowane spotkanie okolicznościowe i pracownikom oraz emerytkom Nadleśnictwa przyznane zostały pieniężne świadczenia. Nadleśnictwo powołało się na stanowisko Sądu Najwyższego, zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 23.10.2008r. sygn. II PK 74/08, gdzie stwierdził, że świadczenia tego typu nie są świadczeniami ulgowymi, a więc są przyznawane z pominięciem kryterium socjalnego. Sumy te nie stanowiły zatem przychodu podlegającego doliczeniu do podstawy wymiaru składek, gdyż były w całości finansowego z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Odwołanie od decyzji nr (...)złożyła również M. K., która domagała się jej zmiany i stwierdzenia, iż otrzymana przez nią kwota 300zł z okazji Dnia Kobiet, nie stanowiła podstawy wymiaru składek. Poparła argumentację przedstawioną w odwołaniu płatnika składek – Nadleśnictwa (...) w P.. Decyzję organu rentowego oceniła jako niezgodną z prawem i naruszającą zasady współżycia społecznego.

Postanowieniami z dnia 9, 10 i 15 kwietnia 2013r. wszystkie odwołania połączono do wspólnego rozpoznania z uwagi na ich tożsamość faktyczną i prawną.

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2013r. wezwano do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych Z. A., J. M., I. M., J. F., A. B., E. B., M. B., B. K., U. K. i Ł. M.. Zainteresowane nie zajęły stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniach od 17.10.2012r. do 06.11.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. Wydział Kontroli Płatników Składek przeprowadził kontrole płatnika składek – Nadleśnictwa (...) w P. w zakresie m.in. prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest ZUS oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Kontrolą objęto okres od stycznia 2009r. do grudnia 2011r. (protokół kontroli k. 309-331 akt kontroli okresowej ZUS). Organ rentowy zakwestionował warunki wypłaty świadczeń z tytułu Dnia Kobiet w kwietniu 2009r. wskazując, iż nie zostały zachowane ustawowe warunki, aby dokonane wypłaty zakwalifikować jako świadczenia socjalne, gdyż zostały wypłacone wszystkim pracownikom w jednakowej wysokości, bez zastosowania jakiegokolwiek kryterium. Od wypłat tych płatnik nie naliczał składek na ubezpieczenia społeczne, ani zdrowotne (pkt 1.2 protokołu kontroli). Nadleśnictwo (...) złożyło zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole kontroli. Kwestionowało go w zakresie ustaleń odnośnie wypłat świadczeń okolicznościowych związanych z Dniem Kobiet wyłącznie pracownikom i istnienia obowiązku odprowadzania składki na ubezpieczenie społeczne od wypłaconych pracownikom świadczeń okolicznościowych z ZFŚS bez uwzględnienia przy ich przyznawaniu jakiegokolwiek kryterium. Informacją z dnia 05.12.2012r. organ rentowy poinformował Nadleśnictwo, iż zastrzeżenia do protokołu kontroli nie mogą być rozpatrzone z przyczyn formalno – prawych, gdyż nie zostały wskazane w nim stosowne środki dowodowe.

Ustalenia protokołu kontroli stanowiły podstawę wydania skarżonych decyzji.

Bezspornym w sprawie było, iż na posiedzeniu w dniu 18.03.2009r. Komisja socjalna Nadleśnictwa (...) w P. podjęła decyzję o wystąpieniu z wnioskiem do pracodawcy o wypłacenie świadczenia okolicznościowego pracownikom

Nadleśnictwa (zainteresowanym) w wysokości po 300zł brutto każdej, w związku z Dniem Kobiet (pkt 3 protokołu k. 37-39 akt ZUS z kontroli okresowej tom I). W dniu 19.03.2009r. pracodawca zaakceptował wnioski Komisji socjalnej.

W spornym okresie w Nadleśnictwie (...) obowiązywał Regulamin gospodarowania środkami zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz zasad przyznawania świadczeń Nadleśnictwa (...) w P.. Zgodnie z zapisem § 10 regulaminu (Rozdział III zasady i warunki przyznawania świadczeń socjalnych) przyznanie i wysokość pomocy (dofinansowania) ze środków funduszu jest uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej, a w przypadku pomocy mieszkaniowej od sytuacji mieszkaniowej. Świadczenia udziela się na wniosek osób uprawnionych. Komisja Socjalna może wnioskować z własnej inicjatywy o pomoc rzeczową i finansową dla osób znajdujących się w bardzo trudnych warunkach materialnych, bez konieczności składania przez te osoby indywidualnych wniosków. Natomiast zgodnie z zapisem §11 regulaminu podstawę przyznania ulgowych usług i świadczeń stanowi dochód przypadający na osobę w rodzinie, wskazany w oświadczeniu osoby uprawnionej. Załącznik nr 3 do regulaminu zawierał tabelę dopłat z ZFŚP, w której ustalono procentowo wysokość dopłat w związku z wysokością dochodu brutto na członka rodziny (k. 55 akt kontroli okresowej ZUS).

Z Preliminarza Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych za 2009r. (k. 192) wynikało, iż wydatki na imprezę okolicznościową z tytułu Dnia Kobiet – wypłatę świadczeń okolicznościowych, zostały ustalone na kwotę 4.900,00zł.

Osobami uprawnionymi do otrzymania okolicznościowego świadczenia z okazji Dnia Kobiet były wszystkie zainteresowane (pracownice Nadleśnictwa w spornym okresie) (zestawienia k. 197). Kwoty przyznano tylko kobietom. Ogólna kwota wypłacona pracownikom (zainteresowanym) oraz emerytkom wyniosła 4.100zł. Pozostała część kwoty przeznaczonej na ten cel pokrywała koszty zorganizowania imprezy, w której udział wzięli pracownicy Nadleśnictwa. Żadna z zainteresowanych nie składała wniosku o wypłatę świadczenia, ani nie przedstawiała oświadczenia o dochodach na członka rodziny.

Sąd uważa, co następuje :

W przedmiotowej sprawie rozstrzygnięcia wymagało czy Nadleśnictwo (...) w P. przyznając pracownikom w jednakowej wysokości świadczenia pieniężne (po 300zł każdej) z okazji Dnia Kobiet z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, nie postąpiło wbrew przepisom ustawy z dnia 04.03.1994r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (t.j. Dz.U. z 1996r. Nr 70. poz. 335 ze zm.) i rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106 ze zm.), w szczególności § 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia, w którym wskazano, że podstawy wymiaru składek nie stanowią świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Fundusz świadczeń socjalnych jest instytucją prawną, która ma łagodzić różnice w poziomie życia pracowników i ich rodzin, a także emerytów i rencistów. Jest on wyrazem funkcji społecznej zakładu pracy, zaś jego adresatami są zwłaszcza rodziny o najniższych dochodach.

Ustawa o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych określa zasady tworzenia przez pracodawców zakładowego funduszu świadczeń socjalnych i zasady gospodarowania środkami tego Funduszu, przeznaczonego na finansowanie działalności socjalnej organizowanej na rzecz osób uprawnionych do korzystania z Funduszu, na dofinansowanie zakładowych obiektów socjalnych oraz na tworzenie zakładowych żłobków, klubów dziecięcych, przedszkoli oraz innych form wychowania przedszkolnego. Według art. 2 pkt 1 ustawy, działalność socjalna stanowią usługi świadczone przez pracodawców na rzecz różnych form wypoczynku, działalności kulturalno-oświatowej, sportowo-rekreacyjnej, opieki nad dziećmi w żłobkach, klubach dziecięcych, przedszkolach oraz innych formach wychowania przedszkolnego, udzielanie pomocy materialnej - rzeczowej lub finansowej, a także zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe na warunkach określonych umową. Stosownie natomiast do art. 2 ust. 6 ustawy, osobami uprawnionymi do korzystania z Funduszu są pracownicy i ich rodziny, emeryci i renciści - byli pracownicy i ich rodziny oraz inne osoby, którym pracodawca przyznał, w regulaminie, o którym mowa w art. 8 ust. 2, prawo korzystania ze świadczeń socjalnych finansowanych z Funduszu. Pracodawca w regulaminie uzgodnionym

z zakładowymi organizacjami związkowymi - ustala między innymi warunki korzystania przez osoby uprawnione z usług i świadczeń finansowanych z Funduszu. Treść art. 8 ust. 1 ustawy uzasadnia przy tym tezę, że pracodawca nie może ustalić tych warunków według wybranych przez siebie kryteriów, z pominięciem naczelnej zasady wyrażonej w tym przepisie, tej mianowicie, że przyznawanie ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z Funduszu zostało uzależnione wyłącznie od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu. Jak z przedstawionej regulacji wynika, ustawa o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych nie upoważnia do tworzenia takich zasad podziału funduszu socjalnego, które pozostawałyby w sprzeczności z jej art. 8 ust. 1, ten zaś przepis wyraźnie powiązał zasady korzystania z ulgowych usług i świadczeń z sytuacją życiową, rodzinną i materialną osób uprawnionych. Jest to tzw. kryterium socjalne, którego przyjęcie przez ustawodawcę prowadzi do wniosku, że jest wykluczone przyznawanie ulgowych usług i świadczeń z Funduszu ogółowi zatrudnionych w tej samej wysokości, według zasady "każdemu po równo". Doświadczenie życiowe pokazuje zarazem, że jest mało prawdopodobne, by dwie osoby uprawnione pozostawały w jednakowej sytuacji materialnej, życiowej i rodzinnej, a tylko taka (lub bardzo zbliżona) pozwalałaby na przyznanie świadczeń w tej samej wysokości. Tym bardziej więc możliwość taką należy wykluczyć, gdy uprawnionymi jest kilka, kilkanaście czy kilkadziesiąt osób (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20.08.2001r. sygn. I PKN 579/00, LEX 78999). Zatem całość regulacji zawartej w art. 8 ustawy uprawnia do konkluzji, że pracodawca nie może wydatkować środków Funduszu niezgodnie z treścią regulaminu zakładowej działalności socjalnej, natomiast postanowienia regulaminu nie mogą być sprzeczne z zasadą przyznawania świadczeń według kryterium socjalnego.

Treść regulaminu obowiązującego u płatnika nie budziła zastrzeżeń ani wątpliwości. Na marginesie należało również wskazać, iż zgodnie z art. 9 § 1 KP przez prawo pracy rozumie się przepisy Kodeksu pracy oraz innych ustaw i aktów wykonawczych określające prawa i obowiązki pracowników i pracodawców, a także - oprócz postanowień układów zbiorowych pracy i innych opartych na ustawie porozumień zbiorowych - postanowienia regulaminów i statutów określające prawa i obowiązki stron stosunku pracy. Wprawdzie według art. 87 Konstytucji postanowienia zawarte w regulaminach nie stanowią źródła powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej, to jednak obowiązują w określonych w nich zakładach pracy i z mocy art. 9 § 1 KP regulują prawa i obowiązki stron, tak jak normy prawne o randze ustawowej. Dlatego też, oprócz przepisów regulujących kwestie związane z zakładowymi funduszami świadczeń socjalnych należało mieć również na względzie charakter regulaminu gospodarowania funduszem socjalnym obowiązującego w Nadleśnictwie (...) w P. w spornym okresie i traktować go jako pozaustawowe - lecz obowiązujące - prawo pracy.

W sprawie obowiązywał Regulamin gdzie w §10 zawarto ogólne zasady przyznawania ulgowych świadczeń. Wynika z nich jednoznacznie, iż przyznawanie świadczeń oraz wysokość dopłaty z Funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej, a w przypadku pomocy mieszkaniowej - od sytuacji mieszkaniowej. Natomiast podstawą pomocy socjalnej finansowanej z Funduszu jest wniosek osoby uprawnionej, poparty jej oświadczeniem o wysokości dochodu, przypadającego na osobę w rodzinie.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż przedmiotowe świadczenia wypłacane z tytułu Dnia Kobiet w 2009r., mogły być przyznawane przez Nadleśnictwo (...) w P. pracownikom po przeanalizowaniu ich sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej, czyli po uwzględnieniu tzw. kryterium socjalnego oraz na wniosek pracownic. Analiza okoliczności sprawy wskazuje, iż te warunki nie były spełnione. Wszystkie pracownice świadczenia otrzymały w jednakowej wysokości (bezsporne), co jednoznacznie podważa realizację kryterium socjalnego, brak było także ich wniosków. Kwoty po 300zł dla każdej zainteresowanych i odwołującej zostały wypłacone z ZFŚS, aby jednak spełniły one walor świadczenia podlegającego wyłączeniu z oskładkowania winny spełniać kryteria określone w art. 8 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, w sprawie niniejszej tak jednak nie było.

Nie ma również podstaw, aby przyjąć, że można stosować kryterium socjalne w sposób dorozumiany. Za chybione należy uznać stanowisko odwołujących, iż podział środków z Funduszu został dokonany przy zastosowaniu kryterium płci. Kwoty zostały bowiem przyznane tylko kobietom. Jest to sprzeczne z art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, jak też z regulaminem, z którego wynika, że spełnienie kryterium socjalnego jest zależne od faktycznego dochodu na członka rodziny. Płeć nie klasyfikowała pracowników pod względem socjalnym. Kryterium

socjalne bada się (jak wynika to z regulaminu) na podstawie statusu materialnego pracownika i jego rodziny. Uwzględnieniu podlegają zatem dochody pracownika i jego rodziny, a nie jego płeć.

Sporne świadczenia zostały wypłacone wprawdzie z funduszu socjalnych, lecz nie na warunkach wynikających z regulaminu, a więc nie mogą one zostać uznane za świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w rozumieniu § 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.1999r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Przedmiotowe świadczenia należało zatem zaklasyfikować jako świadczenia dodatkowe pracodawcy, nie zaś świadczenie z funduszu świadczeń socjalnych, ze wszystkimi tego konsekwencjami prawnymi tak wobec pracowników, jak wobec płatnika składek i jednocześnie pracodawcy, który co prawda administruje funduszem, jednak nie może tego czynić z pominięciem ustawy i przez swoje działania uszczuplać funduszu socjalnego przeznaczonego dla załogi. Skoro wypłata świadczeń nie miała charakteru socjalnego, gdyż nie była powiązana z kryterium socjalnym, należało uznać je za przychód w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26.07.1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, który to przychód stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Odwołujący podnosili argumenty, które należało uznać jako chybione. Takim bowiem było np. powoływanie się na preliminarz, który, co umknęło odwołującym, jest rodzajem zestawienia przychodów i wydatków. §5 regulaminu stanowi, iż środkami Funduszu administruje pracodawca, natomiast podstawę prowadzonej działalności socjalnej stanowi zatwierdzony przez niego roczny plan dochodów i wydatków funduszu – Preliminarz. Zapis ten reguluje jedynie kwestie związane z administrowaniem funduszem. Preliminarz sam w sobie nie stanowi podstawy do wypłaty świadczeń, zawiera on bowiem zestawienie wydatków, ogólnych kwot, jakie są prognozowane z tytułu przychodu za dany rok oraz wyszczególnienie wydatków na pomoc rzeczową emerytom i rencistom, pomoc rzeczową i finansową pracownikom, wypoczynek dzieci i młodzieży, wypoczynek urlopowy pracowników oraz imprezy okolicznościowe, w tym Dzień Kobiet. W preliminarzu podane zostały ogólne kwoty przeznaczone na finansowanie działalności socjalnej. O sposobie i wysokości przyznanej pomocy decyduje wniosek i oświadczenie pracownika, czego w sprawie niniejszej zabrakło.

Odnośnie pozostałych zarzutów odwołujących warto przytoczyć stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w uzasadnieniu wyroku z dnia 23.10.2008r. sygn. II PK 74/08 (LEX 575182), na które notabene również wskazywali odwołujący. Podnosili, iż świadczenia przyznane w ramach obchodów Dnia Kobiet nie były świadczeniami ulgowymi. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, określający zasady przyznawania usług i świadczeń, nie odnosi się do całości działalności socjalnej zakładu pracy. Według jego wyraźnego brzmienia odnosi się on wyłącznie do przyznawania ulgowych usług i świadczeń, co powinno być uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania ze środków Funduszu. Jest oczywiście dopuszczalne przeznaczenie regulaminem zakładowym całości środków Funduszu na usługi (świadczenia) przyznawane na zasadach ulgowych i wówczas znajduje zastosowanie zasada przyznawania świadczeń wedle kryteriów określonych art. 8 ust. 1, czyli według tzw. kryterium socjalnego. Natomiast w wypadku, kiedy regulamin przewiduje wydatkowanie środków na inne jeszcze cele - mieszczące się w ramach działalności socjalnej - może on ustalać inne zasady korzystania z tych świadczeń, np. powszechnej dostępności na równych zasadach imprez integracyjnych. Interpretacja taka znajduje uzasadnienie nie tylko w wyraźnym brzmieniu art. 8 ust. 1, ale wynika również z wykładni językowo-logicznej ustępu drugiego tego przepisu. Ustęp drugi ma szerszy zakres znaczeniowy niż ustęp pierwszy. Nie odnosi się on bowiem wyłącznie do przyznawania ulgowych świadczeń i usług, ale dotyczy "korzystania z usług i świadczeń finansowanych z Funduszu", to znaczy dotyczy on wszystkich świadczeń (usług), które może finansować Fundusz. Zasady korzystania z nich określa regulamin "z uwzględnieniem ust. 1", co oznacza, że odnośnie do innych świadczeń niż wymienione w ustępie 1, regulamin może określać odmienne zasady korzystania z nich. Na rzecz prezentowanego stanowiska przemawia też wykładnia funkcjonalna. Trudno bowiem przyjąć, że korzystanie z takich form działalności socjalnej jak spotkania integracyjne miałyby być uzależnione od tzw. kryterium socjalnego, czyli od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu. Zaprzeczałoby to istocie tej usługi. Gdyby jednak w ramach tej usługi przewidziano na rzecz uczestników

dodatkowo ulgowe świadczenia (usługi), to powinny one zostać uzależnione od kryterium socjalnego. Dokładnie taka sytuacja miała miejsce w sprawie niniejszej. W regulaminie przewidziano finansowanie działalności socjalnej w związku m.in. z organizowaniem lub współorganizowaniem imprez okolicznościowych bez stosowania kryterium socjalnego np. Nowego Roku czy właśnie Międzynarodowego Dnia Kobiet (§8 pkt1 ppkt 10 regulaminu). Odrębną kwestię stanowią zatem koszty imprezy, zaplanowane w preliminarzu a czym innym kwoty przyznane z okazji Dnia Kobiet zainteresowanym i odwołującym się.

Za nietrafiony należało również uznać zarzut odnośnie przedawnienia roszczeń z tytułu nieopłaconych składek, gdyż Sąd w niniejszym postępowaniu rozpoznaje sprawę w granicach skarżonych decyzji. Ich przedmiotem było stwierdzenie wysokości podstawy wymiaru składek za kwiecień 2009r. Kwestie związane z rozliczeniem zaległości nie zostały objęte skarżonymi decyzjami i nie podlegają rozważaniu w niniejszym postępowaniu.

W związku z powyższym decyzje ZUS należało uznać za prawidłowe i na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzec jak w sentencji.

mt